

Ἐπειδὴ τὸ μόνον ἔλαστικὸν ῥευσὸν ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὸ καύσιμον εἶναι ὁ Ζωτικὸς Ἀήρ, ἢ τὸ

λίθῃ συνίστατο εἰς τὴν ἐργασίαν τῆ ἕρως· ἐδέλευσεν εἰς αὐτὴν τὴν ἴσθιν πολὺν καιρὸν χωρὶς νὰ ἡμπορέσῃ νὰ εὗρητι· ἀλλὰ τέλος πάντων ἐν ἔτει 1699 ἀφ' ἧ εἶχε σραγγίσῃ δυνατὰ τὸ ἕρως, εὗρεν εἰς τὸ Δοχεῖόν τε μίαν φωτεινὴν ἴσθιν, τὴν ὁποίαν ἔκτοτε ὠνόμασαν Φωσφόρον· αὐτὸς τὸν εἶδεξε τότε τῷ Κενκελ, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ τῷ εἰπῇ ἐκ τίνος συνίστατο, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθανε, χωρὶς νὰ τὸ κοινολογήσῃ εἰς κανένα· μετὰ τὸν θάνατόν τε λυτῆμενος ὁ Κενκελ διὰ τὸν χαῖμόν ἐνὸς τοιῆδε μυσηρῆς, ἐπεχειρίσθη νὰ τὸ εὗρη, καὶ ἐνθυμῆμενος, ὅτι ὁ χυμικὸς Βράνδ εἶχε δελεύσῃ ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τε εἰς τὸ ἕρως, ἐσοχάσθη, ὅτι ἐδῶ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν Φωσφόρον· ὅθεν ἄρχισε νὰ δελεύη, καὶ μετὰ μίαν σκληρὰν δελείαν 4 χρόνων, εὗρε τὸ ζητούμενον· τὴν σήμερον οἱ νεώτεροι κατασκευάζουσι τὸν Φωσφόρον ἀπὸ τὴν σάκτιν κεκαυμένων κοκκάλων, καὶ αὕτη εἶναι ἡ καλιτέρα καὶ εὐκολωτέρα μέθοδος νὰ τὸν κατασκευάσῃ τις· ὁ Φωσφόρος ἔχει τὴν ιδιότητα τῆ νὰ καίῃ ὅταν εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὸν Ἀέρα· εἶναι καὶ ἄλλα εἶδη Φωσφόρων ὡς ὁ Φωσφόρος τῆ Χοιμβέργ, Βαλδεΐνε, Βονοιένζε κτ. Μετ' αὐτὸν τὸν Φωσφόρον ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τις διάφορες πείρας, αἱ ὁποῖαι ἐκπλήττεισι τὰς αμαθεῖς, δηλ. γράφουσι μετ' ἑνὶ μίαν ῥάβδον ἀπὸ Φωσφόρου εἰς τὸ σκότος γράμματα ἢ χήματα εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὁποῖα φωτίζουσι ὡς εἰς τὸ πῦρ ἔτι κάμνουσι κηρία, τὰ ὁποῖα εἶναι κλεισμένα εἰς σενὸς ὑελίνου Σωλῆνας, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν ἀλειμμένα μετ' ὀλίγον Φωσφόρου